הקומץ רבה פרק שלישי מנחות יח.

ור' יהודה סבר. כשמיה הוא דפליגי רבנן משום דמיסב במידי דלמו אורמיה אבל בהניה דכרי הכל פסולה: **גזירה.** דמתסב להניה במסכת זבחים בפ' כל הפסולין (דף לו.) תרי קראי כתיבי בעומר כו': **למלוס מדופי.** לידע מילוי תלמודיי ולשאול קפיקותיי: **למלוס מדופיו.** ללמד ולמלות מה שר' אלעזר חכם ממני: **והיה חביב.** יוסף לרבי אלעזר וספרו[1] בהלכות עד שהגיעו להלכה אחת של זבחים. לשון אחר והיה חביב ליוסף כל מה שרבי אלעזר מלמדו עד שהגיעו להלכה אחת: **לכבו פניו.** מחמת שמחה: **שלא ביוונגו שמועתינו.** כלומר הלא סליק לך אליבא דהילכתא כל דאמרי לך עד השתא: [2] **רבי הן.** כוונת וכוונת אלא משום הכי להכו פני השתא שר' יהודה פסול שנה לי: **ולא מצאתי.** והייתי מתיירא שמא שכחתי: **הא מפני.** הא משמע לשון טעם. כלומר הרי מפני שרבי יהודה בנו של רבי אליעזר ורבי אליעזר תלמידו של רבי אליעזר כדאמרי' במסכת סוכה בפרק היסן (דף מ:) מעשה ברבי אליעזר שהלך להקביל פני ר' אליעזר כו': **שנה לך משנה רבי אליעזר.** ולא שהלכה כן אלא חביבה היתה עליו ושנאה לך: **ואי סלקא דעתך רבי יהודה דבר הכל** [3] **פסולה אתנייה.** לרבי יוסף הבבלי מאי החזרת לי אבידה הא לא אמר ר' אלעזר בן שמוע כר' יהודה וקשיא למאן דאמר לעיל ר' יהודה סבר להניה דברי הכל פסול [4]: **אלא מאי.** אתנייה ר' יהודה כשר לרבנן ור' אליעזר פוסל א"כ מאי הא מפני דמשמע מפני שחביבה עליו שנאה ולא שהלכה כן היא הא אין נמי [5] דברי ר"ש בן שמוע פלוגתא מתניין לר' יהודה (זבחים דף לו.): **מתני' לא יצק.** היינו יציקה אחרונה דבתחילה נותן שמן בכלי ואח"כ סולת [6] וכולן ואחר ויוצק שמן והכי מפרש בפ' אלו מנחות נקמצות (לקמן עד:): [7] **(לא יצק) לא בלל כשר** [8]. וכגון שנתן כל הלוג בתחלה שהוא קודם לעשייתה דאי [9] מיבר שמנה אחרו בפ' קמא (לעיל יח.) פסולה: **לא פפה.** [10] שנאמר פתות אותה פתים [11]. ואע"ג דבמנחת מחבת הוא דכתיב ה"ה לכל המנחות הנאפות תחילה כגון מחבת ומרחשת ומאפה שכולן כתות עשר עשר ומצוה לפותתן כולן ואח"כ קומץ וזה אם לא פתת אלא כדי קמיצה כשר כדאמרינן בהאי מנחות (לקמן דף עה.): **לא הניף.** במנחת חוטא[12] וקנאות דטעונות תנופה בפרק כל המנחות (שם פא.): **לא הגיש.** בקרן דרומית מערבית כדמפרש בשמעתא [יט.] (כ): [13] **פפפה.** לאחר אפייתן פותתן וקומץ כדמפרש בהאי מנחות (לקמן דף עה.). ופתתן [14] מרובות גדולות יותר מדאין המפורש בהאי מנחות נקמצות (שם דף עה.): מנחת ישראל כופל אחד לשנים ושנים לד': **ולא משחן.** לאותן הטעונות משיחה כדכתיב וקריבו מלוא משוחים בשמן (ויקרא ז): **גמ' עכובא כתיב בה.** דהא [15] נאמר יציקה במנחת הסולת ונשנית במנחת מחבת ואמרינן לקמן (דף יט.): כל מקום שהחזיר ושנה הכתוב בתורת מנחה אינו אלא לעכב. אי נמי דכתיב (ויקרא ב) ויצקת עליה שמן מנחה היא אינה אלא לעכב. אי נמי דכתיב (ויקרא ג) מנחה היא אינה אלא לעכב. אי נמי דכתיב (ויקרא ב) ויצקת עליה שמן מנחה היא אינה אלא לעכב. אי נמי דכתיב (ויקרא ג) ויצקת עליה שמן